

Warszawa, dnia 12.05.2025 r.

UCHWAŁA Nr 2/12/05/2025

Rady Dyscypliny Artystycznej Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina
z dnia 12 maja 2025 r. w sprawie **odmowy nadania**
dr. Andrzejowi Rewakowi
stopnia doktora habilitowanego sztuki

Rada Dyscypliny Artystycznej Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina, działając na podstawie art. 221 ust. 12 ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* (Dz.U. z 2024 r. poz. 1571 z późn. zm.), w związku z § 30 ust. 1 *Szczegółowego Trybu Postępowania w Sprawie Nadawania Stopni Doktora i Doktora Habilitowanego oraz Tytułu Profesora w Zakresie Sztuki, w Dyscyplinie Sztuki Muzyczne w UMFC* (Uchwała Senatu UMFC nr 57/229/2019 z dnia 24 września 2019 roku z późn. zm.), po zapoznaniu się z uchwałą komisji habilitacyjnej, zawierającą opinię w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego sztuki wraz z uzasadnieniem i pełną dokumentacją sprawy, w tym z recenzjami osiągnięć naukowych, odmawia nadania **dr. Andrzejowi Rewakowi** stopnia doktora habilitowanego sztuki, w dyscyplinie artystycznej sztuki muzyczne.

W GŁOSOWANIU TAJNYM

Liczba uprawnionych członków Rady	43
Obecnych uprawnionych członków Rady	33
Głosów ważnych	33
Głosów „za” nadaniem stopnia	6
Głosów „przeciw” nadaniu stopnia	13
Głosów „wstrzymujących się”	14
Głosów nieważnych	0

Kworum głosujących w chwili podejmowania uchwały zostało zachowane.

Niniejszym stwierdzam, że Rada Dyscypliny Artystycznej Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina **odmówiła nadania dr. Andrzejowi Rewakowi** stopnia doktora habilitowanego sztuki w dyscyplinie artystycznej sztuki muzyczne.

UZASADNIENIE ODMOWY NADANIA STOPNIA DOKTORA HABILITOWANEGO
SZTUKI DR. ANDRZEJOWI REWAKOWI
(PRZYJĘTE UCHWAŁĄ RADY DISCYPLINY ARTYSTYCZNEJ UMFC
NR 2/19/05/2025 Z DNIA 19 MAJA 2025 ROKU)

Postępowanie w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego sztuki zostało wszczęte na wniosek dr. Andrzeja Rewaka przez Radę Doskonałości Naukowej w dniu 8 kwietnia 2024 roku.

Rada Doskonałości Naukowej i Rada Dyscypliny Artystycznej Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina wyznaczyły następujący skład komisji habilitacyjnej: prof. dr hab. Andrzej Pikul (przewodniczący), prof. UMFC dr hab. Ewa Lasocka (sekretarz), prof. dr hab. Lidia Rydlewska-Zielińska (recenzent), prof. dr hab. Aleksander Nowak (recenzent), dr hab. Jarosław Mamczarski (recenzent), dr hab. Marian Szukalski (recenzent), prof. dr hab. Krzysztof Kuraszkiewicz (członek komisji).

Powołani w niniejszej sprawie recenzenci sporządzili w wyznaczonym terminie recenzje dotyczące osiągnięć naukowych Habilitanta. Recenzje przedstawione przez prof. dr hab. Aleksandra Nowaka, dr hab. Jarosława Mamczarskiego i dr hab. Mariana Szukalskiego zawierały pozytywne konkluzje odnośnie dorobku dr. Andrzeja Rewaka. Recenzja przedstawiona przez Lidię Rydlewską-Zielińską zawierała natomiast negatywną ocenę przedstawionych osiągnięć.

W przedmiotowej sprawie w dniu 11 kwietnia 2025 roku przeprowadzono obowiązkowe publiczne kolokwium habilitacyjne z udziałem dr. Andrzeja Rewaka.

W dniu 11 kwietnia 2025 roku komisja habilitacyjna podjęła uchwałę zawierającą pozytywną opinię w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego sztuki dr. Andrzejowi Rewakowi.

W dniu 28 kwietnia 2025 roku Rada Dyscypliny Artystycznej UMFC otrzymała uchwałę zawierającą opinię komisji habilitacyjnej w przedmiotowej sprawie wraz z uzasadnieniem i dokumentacją postępowania habilitacyjnego.

Rada Dyscypliny Artystycznej Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina zapoznała się przed posiedzeniem z dokumentacją habilitacyjną dr. Andrzeja Rewaka, recenzjami oraz uchwałą i protokołem komisji habilitacyjnej z 11 kwietnia 2025 roku. Zarówno w negatywnej recenzji prof. Lidii Rydlewskiej-Zielińskiej, jak i w protokole komisji habilitacyjnej, podniesiono liczne uwagi krytyczne dotyczące dokumentacji habilitacyjnej dr. Andrzeja Rewaka, które okazały się decydujące dla wyniku głosowania.

Rada Dyscypliny Artystycznej UMFC w ramach rozpatrzenia sprawy stwierdziła następujące wątpliwości i uwagi.

Członkowie Rady Dyscypliny Artystycznej podzielają zastrzeżenia części członków komisji habilitacyjnej, a także uwagi recenzentki, prof. dr hab. Lidii Rydlewskiej-Zielińskiej, przede wszystkim wobec jakości przedstawionego dzieła artystycznego Habilitanta. Prof. Rydlewska-Zielińska wskazuje, że płyta CD, „Nowe oblicza tradycji. Współczesne kompozycje na sukę biłgorajską i oktet wokalny”, nie jest osiągnięciem stanowiącym znaczny wkład w rozwój dyscypliny sztuki muzycznej i nie wyróżnia się na tle pozostałego dorobku Habilitanta i innych reżyserów dźwięku. Czynności podjęte przez dr. Andrzeja Rewaka na załączonej płycie nie zawierają żadnych elementów innowacyjnych, należąc do podstawowego warsztatu pracy. Wyjątkowość płyty wynika z doboru unikalnej obsady, niezwykłego repertuaru i obecności rzadko słyszanego instrumentu, a więc z cech niemających związku z dziełem fonograficznym dokonany przez reżysera dźwięku. Profesor Rydlewska-Zielińska zwraca uwagę na ogólnikowy i miejscami niejasny wywód Habilitanta w autoreferacie, w którym brak jest podania argumentacji za wyborem konkretnych rozwiązań: „W zupełnie szczątkowy sposób wspomniana została kwestia partii improwizowanych opisana w sposób niezrozumiały oraz bez np. przykładów partyturowych”. Co więcej zacytowane w autoreferacie wypowiedzi wykonawców zdają się stać w sprzeczności z przekonaniem Habilitanta, wzmacniając wrażenie niespójności.

Profesor Rydlewska-Zielińska podkreśla wątpliwości dotyczące wybranych przez Habilitanta form i narzędzi pracy. Zastrzeżenia budzi metoda nagrywania utworów krótkimi odcinkami, a tym bardziej oddzielnymi partiami, co wpływa na obniżenie energetycznej nośności i utrudnia budowanie nastroju utworów. W swoich uwagach Recenzentka wskazuje m.in.: „Trochę zaskakuje odwrócenie tradycyjnych stron L-R w przestrzeni audialnej (...), ale być może spowodowała to świadoma decyzja na którymś etapie pracy. Problemem natomiast jest brak równowagi stron (widoczny także na oscyloskopie), a w pewnych fragmentach utworów wręcz wrażenie przesunięcia całej przestrzeni na prawo. W takich momentach po lewej stronie słychać jedynie różne niskie dźwięki o nierozpoznawalnym źródle (...). Powstaje przy tym również wrażenie pogłosu uciekającego w lewo. Słyszalna jest dysproporcja głosów żeńskich i męskich – obsadowa, ale także nagraniowa, która zanika jedynie w nielicznych momentach tutti forte. Dominuje wrażenie selektywności prawej i nieczytelności lewej strony. Zapewne wynika to z wyższych częstotliwości głosów żeńskich umiejscowionych po prawej stronie sceny audialnej, ale skoro dotyczy także wyższych dźwięków suki, jest zapewne decyzją artystyczną reżysera”. Prof. Rydlewska-Zielińska zwraca też uwagę na drobne usterki techniczne oraz uciążliwy, męczący pogłos, który wydobywa niedoskonałości intonacyjne śpiewaków.

Wątpliwości dotyczące dzieła Habilitanta pojawiają się też w pozostałych recenzjach zakończonych pozytywnymi konkluzjami. Prof. dr hab. Aleksander Nowak, choć ocenia produkcję wysoko, zwraca uwagę, że „Całość płyty może chwilami sprawiać wrażenie pewnej niespójności akustycznej. Z utworu na utwór jakby minimalnie zmieniały się przestrzeń i pogłos”. Z kolei prof. dr hab. Jarosław Mamczarski w swojej recenzji wskazuje na efekt „spłaszczonego” planu przestrzeni i dynamiki materiału, co daje wrażenie sztuczności. Zauważa pewne przesycenie dźwiękowe w utworach o pełnej obsadzie wykonawczej oraz zwraca uwagę na dźwięki tła obecne w utworze „Skarga”. Podobnie jak prof. Lidia Rydlewska-Zielińska wyraża też wątpliwości wobec autoreferatu, wskazując na jego nieuporządkowanie edycyjne, stylistyczne i merytoryczne. Habilitant, choć skupia się na opisie suki biłgorajskiej, nie umieszcza żadnych informacji na temat instrumentu z punktu widzenia pracy reżysera dźwięku. Nie wyjaśnia decyzji o zastosowaniu wielośladowego sposobu rejestracji materiału dźwiękowego. Nie podaje też argumentów na rzecz wyboru i użycia konkretnych narzędzi.

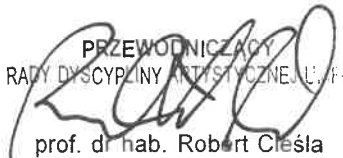
Zastrzeżenia dotyczące poziomu dzieła artystycznego wyraża również prof. UMFC dr hab. Ewa Lasocka pełniąca funkcję sekretarza komisji habilitacyjnej. W trakcie posiedzenia komisji zgodziła się z recenzją prof. Lidii Rydlewskiej-Zielińskiej oraz z zastrzeżeniami prof. dr hab. Jarosława Mamczarskiego. Wątpliwości budzi wybór przygotowania przez Habilitanta nagrania metodą nakładkową i wskazanie przez dr. Andrzeja Rewaka, że różnica pomiędzy tak przygotowanym nagraniem, a nagraniem stuprocentowym jest niesłyszalna. Z takimi wnioskami nie zgadza się prof. UMFC dr hab. Ewa Lasocka, zauważając, że różnice te dotyczą przede wszystkim walorów muzycznych wykonania, możliwości wspólnego muzykowania, czynnego udziału dyrygenta w wykonaniu, czy też walorów brzmieniowo-przestrzennych wykonania muzyki w naturalnym wnętrzu. Choć Habilitant przyznaje, że wybrana przez niego metoda jest kontrowersyjna, a zastosowane mikrofony nie są używane w nagraniach muzyki poważnej, w żaden sposób nie argumentuje, dlaczego wybrał taki model działania do nagrania tego konkretnego dzieła.

Zastrzeżenia i niejednoznaczne opinie członków komisji habilitacyjnej na temat przedstawionej dokumentacji znalazły odzwierciedlenie w przebiegu kolokwium habilitacyjnego i wynikach głosowania. Część członków komisji zwróciła uwagę na powierzchowność wypowiedzi Habilitanta i brak umiejętności werbalizacji podejmowanych decyzji estetycznych. W trakcie głosowania oddano siedem głosów ważnych, w tym trzy głosy za przyjęciem pozytywnej opinii. Dwie osoby zagłosowały przeciw, zaś dwie osoby wstrzymały się od głosu.

Rada Dyscypliny Artystycznej UMFC podziela przedstawione wyżej zastrzeżenia dotyczące dokumentacji dr. Andrzeja Rewaka, zwłaszcza wskazanego osiągnięcia. Choć płyta CD „Nowe oblicza tradycji. Współczesne kompozycje na sukę biłgorajską i oktet wokalny” zawiera interesujące nagrania i rejestrację brzmienia oryginalnego instrumentu, nie charakteryzuje się innowacyjnymi czy znaczącymi rozwiązaniami w zakresie reżyserii dźwięku. Mając na uwadze powyższe, Rada Dyscypliny Artystycznej UMFC podjęła uchwałę jak na wstępie.

POUCZENIE

Stosownie do art. 224 ust. 1 w zw. z art. 193 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz. 1571 z późn. zm.) od niniejszej uchwały przysługuje odwołanie do Rady Doskonałości Naukowej. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem Rady Dyscypliny Artystycznej UMFC, w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej uchwały.

PRZEWODNICZĄCY
RADY DISCYPLINY ARTYSTYCZNEJ UMFC
prof. dr hab. Robert Cieśla

